

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 5T/9/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123010676
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Maniačková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:2123010676.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, samosudkyňou JUDr. Katarínou Maniačkovou v trestnej veci obžalovanej: C. D., nar. XX.X.XXXX pre zločin krádež podľa § 212 odsek 2 písmeno c), odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno f) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona účinného do 31.7.2019, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20. októbra 2023 takto

rozhodol:

Obžalovaná C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T., adresa na doručovanie C. č. XX, F.

je vinná, že

v čase asi o 12:09 hod dňa 23.8.2018 na adrese T., T. R. X v budove I. pošty, po tom čo zahliadla za pultom stojacu staršiu osobu vypisujúcu korešpondenciu, ktorá mala pri sebe vozík slúžiaci na pridržiavanie sa pri chôdzi, na ktorom sa nachádzal košík na odkladanie vecí, z čoho bolo obžalovanej zrejmé, že táto osoba môže mať zníženú pozornosť, pohotovosť a obozretnosť, obžalovaná následne pod vplyvom týchto vedomostí s vidinou ľahšieho uskutočnenia skutku a menšej pravdepodobnosti odhalenia jej konania, využila vyšší vek a zdravotný stav tejto osoby - K. Z. J., nar. XXXX, a z košíka jej vozíka, ktorý K. Z. J. slúžil na pridržiavanie sa pri chôdzi, jej odcudzila čiernu koženú peňaženku v hodnote 20 Eur, v ktorej sa nachádzala platobná karta N. banky, a.s., dva preukazy poistenca C. zdravotnej poisťovne, zákaznícke karty spoločnosti D. a S. a finančná hotovosť vo výške 40 Eur, čím spôsobila K. Z. J., trvale bytom T. škodu vo výške 60 Eur, hoci obžalovaná bola odsúdená rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 08.09.2016, sp. zn. OT/154/2014, právoplatným dňa 09.02.2017, za prečin krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, § 212 ods. 2 písm. c), písm. f) Trestného zákona,

teda

prisvojila si cudziu vec tým, že sa jej zmocnila a čin spáchala na veci, ktorú mal iný pri sebe, čin spáchala hoci bola za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdená a čin spáchala na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

čím spáchala

zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona v znení účinnom do 31.7.2019.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona účinného do 31.7.2019, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jej správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. sa obžalovanej pri určení probačného dohľadu ustanovuje skúšobná doba v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 51 ods. 4 písm. d/ Tr. zák. sa obžalovanej ukladá aj primeraná povinnosť spočívajúca v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaná povinná nahradiť poškodenej W.. A. T., nar. X.X.XXXX trvale bytom T., ul. H. č. XXXX/XX, adresa na doručovanie písomností T., ul. E. J. škodu vo výške 60 €.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava číslo 2Pv 484/18/2207-85 podanej na súd dňa 22.3.2023 prejednal súd trestnú vec obžalovanej C. D..

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20. októbra 2023 obžalovaná po poučení zo strany súdu podľa § 257 Trestného poriadku učinila vyhlásenie o svojej vine zo skutku jej obžalobou kladeného za vinu. Súd podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovanej, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a preto následne vykonával dokazovanie súvisiace iba s výrokom o treste a to: odpis RT zo dňa 19.10.2023, CESDAP zo dňa 20.10.2023. Dokazovanie k výroku o náhrade škody súd nevykonával, keďže obžalovaná uznala základ a výšku škody uplatnenej poškodenu v tomto trestnom konaní.

Na základe takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd hodnotiac produkované dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a vzájomnej súvislosti v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. dospel bez akýchkoľvek rozumných pochybností k záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v skutkovej vete výroku o vine tohto rozsudku a po právnej stránke tieto kvalifikoval tak ako je uvedené v právnej vete výroku o vine.

Súd nepovažuje za nesúladne s § 168 ods. 1 Tr. por., keď v odôvodnení tohto rozsudku nebude uvádzať podrobný obsah výpovede obžalovanej k výroku o treste a vykonaných listinných dôkazov. V rámci záverov o preukázaných skutkových zisteniach súd na jednotlivé dôkazy a z nich vyplývajúce skutočnosti poukáže, a uvedie, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď dokázané skutočnosti posudzoval podľa príslušných ustanovení zákona v otázke trestu. Napokon zápisnica o hlavnom pojednávaní a ostatný obsah spisového materiálu poskytuje ucelený obraz o všetkých dôkazných prostriedkoch, o ktoré súd svoje zistenia opiera.

K výroku o treste obžalovanej.

Pre ukladanie trestu platia zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v § 34. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatelovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatela k tomu, aby viedol riadny život, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Tr.zák.).

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (34 ods. 3 a ods. 4 Tr.zák.).

U obžalovanej súd zistil prítomnosť jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, pretože sa k trestnej činnosti priznala a úprimne ju oľutovala a na hlavnom pojednávaní učinila vyhlásenie o svojej vine, ktoré súd prijal a jednu priťažujúca okolnosť, že už bola odsúdená. Súd teda pri rovnováhe

poľahčujúcich a priťažujúcich okoností ukladal trest odňatia slobody v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby od 3 rokov do 10 rokov v znení Trestného zákona účinného do 31.7.2019.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovanej, jej zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jej nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorým má zákon pôsobiť na ochranu spoločnosti tak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), ako aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí predstavovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia). Vychádzajúc teda z účelu trestu vyjadreného v § 34 ods. 1 Tr. zák., rešpektujúc požiadavku individuálnej a generálnej prevencie, ako aj zásad pre ukládanie trestu v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák., tiež požiadavky na spravodlivé potrestanie páchatela podľa § 1 Tr. por., dospel súd k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu a to najmä na dosiahnutie nápravy obžalovanej a jej uvedomenie si závažnosti a celospoločensky negatívnych dôsledkov svojho konania je na ňu potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 3 rokov, s odkladom na skúšobnú dobu 5 rokov.

S poukazom na požiadavku primeranosti trestu a jeho individualizácie nepovažoval súd za potrebné pôsobiť na obžalovanú trestom odňatia slobody, ktorý by bol spojený s jeho okamžitým výkonom, tak ako to navrhol prokurátor. Je pravdou, že obžalovaná v minulosti bola už odsúdená a odsúdenie bolo spojené i s výkonom trestu odňatia slobody, avšak posledný trest odňatia slobody, ktorý jej bol uložený rozsudkom Okresného súdu Tmava sp. zn. OT/154/2014 zo dňa 8.9.2016 a ktorý sa na nej vykonával, bol jej uložený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) v štádiu pokusu podľa § 14 Trestného zákona spáchaný v roku 2014, pričom z odpisu z registra trestov ako aj z registra priestupkov vyplýva, že od tohto posledného odsúdenia obžalovaná nebola odsúdená a ani priestupkovo riešená. Súd mal na hlavnom pojednávaní preukázané, že obžalovaná prijala kajúcny postoj k tu súdnej trestnej činnosti, svoje konanie oľutovala, navyiac táto je osobou vo veku 58 rokov a má zhoršený zdravotný stav, pričom tento zdravotný diskomfort bolo vidieť i na hlavnom pojednávaní, keďže sa jej veľmi ťažko chodilo. Tiež je potrebné upriamiť pozornosť, že skutok, za ktorý je súdená v tomto konaní, spáchala ešte v roku 2018, teda od jeho spáchania ku dňu rozhodnutia o ňom, uplynulo viac ako 5 rokov. Súd uzatvára, že optimálna miera trestnej represie si vyžaduje, aby trest nebol ani príliš mierny a ani nedôvodne prísny. Trest predstavuje ujmu na právach odsúdeného a preto, aby išlo skutočne o trest musí odsúdený túto ujmu reálne pociťovať. Na druhú stranu neprímerane prísny trest bez zreteľa na individuálnu prevenciu nepôsobí výchovne, ale demoralizujúco. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obžalovaný zaujal k spáchaniu trestnej činnosti sebakritický postoj, čo sa v danej veci aj stalo a potrestanie obžalovanej nepodmienečným trestom odňatia slobody súd, s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu, postoj a život obžalovanej, pokladá za demoralizujúce. Podľa názoru súdu účelu trestu miera sa, ak by pri ukladaní trestu súd nezohľadnil započatú cestu rehabilitácie obžalovanej, jej postoj k prejednávanej trestnej činnosti, zdravotný stav, vek ako aj faktor plynutia času, a uložil by tejto nepodmienečný trest odňatia slobody vychádzajúc len zo zistenia, že táto bola už v minulosti odsúdená.

Súd zároveň obžalovanej určil maximálnu skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov, ktorá je dostatočná na to, aby bolo u obžalovanej zistené, či bude viesť riadny život alebo sa opätovne dopustí spáchania úmyselnej trestnej činnosti. Zároveň bol obžalovanej určený aj probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe, ktorého súčasťou je uloženie povinnosti v skúšobnej dobe zaplatiť spôsobenú škodu.

Obžalovaná sa vzhľadom na uložený druh trestu (trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu s probačným dohľadom) súdom upozorňuje, že počas celých päť rokov bude nad ňou visieť „damoklov meč“, bude striktné sledované dodržiavanie predpisov zo strany obžalovanej, podmienok probačného dohľadu vrátane uložených obmedzení. Akákoľvek úmyselná protiprávna činnosť a to sa týka aj priestupkov závažnejšieho charakteru, ktorej by sa obžalovaná počas plynutia skúšobnej doby dopustila, bola by dôkazom, že jej je ukradnuté rešpektovanie právnym štátom nastavených pravidiel správania sa a mala by za následok rozhodnutie súdu , a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že sa vykoná uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov.

Súd zároveň uložil obžalovanej povinnosť, zaplatiť poškodenej riadne a včas vyčíslenú škodu v sume 60 eur.

Poučenie:

I. Proti tomuto rozsudku v časti výroku o vine nie je prípustné odvolanie ani dovolanie, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. (§ 257 ods. 5 Tr. por.)

II. Proti tomuto rozsudku v časti výroku o treste a náhrade škody možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou Okresného súdu Trnava na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).